A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 79.

MAANDAG, DEN 1sten OCTOBER.

PARAMARIBO.

Advertentien.

Ter informatie van belanghebbenden, is dienende, dat de Boedelbeschrijvingen van de *solvente* Boedel ABRAHAM MORDEGAI ZELBRISTAEN, alsmede de Rekening en Verantwoording, benevens de daarop geformeerde balance, van de *insolvente* Boedels WILLIAM KENTISCH, JULIAAN REINDERT van der KAMP, ELISABETH MARGARETHA GUICHET, NICOLAAS HULSBEEK, THOMAS CHARLES SIMONET, JOHANNA MARIA CHRISTINA HENCKE en JOHN WALKER, gedurende den tijd van *drie* weken, ter Secretarij van het Commissariaat voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, ter *visie* liggen; met intimatie voor zoo verre laatstgemelde Boedels aangaan, om (wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid of de hoegrootheid, der daarbij voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren of eenige remarques of zoogenaamde debatten op de Rekening en Verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na de dag, waarop de bevoegdheid, om van deze stukken *visie* te nemen, is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur, aan Commissarissen te doen blijken.

Paramaribo, den 1 *October* 1838.

De *fungerende* Secretaris van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*,

F. C. COBLIJN.

VENDU:

HEDEN NADEMIDDAG om 4 uren, aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, van *SLAVEN* en *GOEDEREN*. (36310)

Paramaribo, den 1 *October* 1838.

A. Hm. ARRIAS, 2de Commies.

(33454) De *fungerende* CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over *zes* weken, den dag en datum nader te bepalen, publiek doen verkoopen, de volgende vaste EFFECTEN:

1°. Het *HUIS* en *ERF*, La. D. No. 33, staande en gelegen op den hoek van de *Keizer-* en *Rust en Vredestraten*; aankomende den Boedel J. C. PUTSCHER.

2°. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 191, op den hoek van de *Hooge-* en *Groote Dwarsstraat*; aankomende den Boedel CANDATIE van DAVID NICOLAAS GOEDE.

3°. Het *HUIS*, verdeeld in *drie KAMERS* met het *ERF*, La. C. No. 37b, aan de *Dominéstraat*; aankomende den Boedel JOSEPH JAN van HEIJNINGEN.

4°. Den GROND genaamd *BLEIJENHOOP*, gelegen aan het Pad van *Wanika*; aankomende den Boedel NANOE van GODEFROY.

5°. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 183, aan de *Groote Dwarsstraat*; aankomende den Boedel SANCOUSIE van GERHOLDT.

6°. Het *ERF*, La. F. No. 20, aan de *Wanikastraat*, (2de Buitenwijk); aankomende den *desolden* Boedel SULTANE van EIJMA.

7°. Het *ERF*, met een daaropstaande *GEBOUW*, La. D. No. 150b, aan de *Rust- en Vredestraat*; aankomende den Boedel TROMPÉ van SLUIJTER.

8°. Het *ERF*, La. B. No. 193, aan de *Mulebuitenstraat*; aankomende den Boedel DAVID MARCUS SAMSON.

9°. Het *ERF*, La. A. No. 90, aan de *Maagdenstraat* (*Voorstad Zeelandia*); aankomende den Boedel COQUETTE van BEUDEKER.

10°. Het *ERF*, La. A. No. 80, aan de *Crommelingsstraat*, (1ste Buitenwijk); aankomende den Boedel DAVID MARCUS SAMSON.

11°. Het *ERF*, La. F. No. 123, aan de *Fridericusstraat*; aankomende den Boedel SANDER van JUDITH KOOPMAN.

12°. Het *ERF*, La. F. No. 88, aan den grooten *Rijweg* van 's Lands Grond, (2de Buitenwijk); aankomende den Boedel PHILIPPINA ALBRECHT, Wed. Js. WIJNBERGEN.

En over *veertien* dagen:

13°. Het *HUIS* en *ERF*, La. F. No. 98, aan de *Pontewerfstraat*; aankomende den Boedel PRINCES van JOHANNA van NOOITGEDACHT.

14°. Het *HUIS* en *ERF*, La. A. No. 84, aan de *tweede Dwarsstraat*, (*Combe*); aankomende den Boedel FLORA van FERDINAND van BROUWER.

Paramaribo, den 29 *September* 1838.

M. N. ARLAUD, 2de Commies.

(36300) Het behaagde den Almagtigen God, op den 16den dezer maand, in zijne Heerlijkheid tot zich te nemen, mijne hartelijk geliefde Vader, AMEDEO FRANCINO RICHARDI, in den ouderdom van 44 Jaren.

Mijne Vrienden en Bekenden die hem gekend hebben, zullen gevoelen wat ik in hem verlies. Ik beween hem diep in mijn hart, en zijne nagedachtenis zal mij altijd in zegenend aandenken blijven.

Paramaribo, den 30 *September* 1838.

C. F. RICHARDI.

(36294) A. SALOMONS, zal *MORGEN* om *negen* uren, op Vendu verkoopen: PROVISIEN en STUKGOEDEREN, alsmede *twee* MUIL-EZELS, afkomstig van Plantaadje *Waijampibo*.

Het plan tot een Verhaal.

(Vervolg en slot van No. 78).

»Ja," zeide zij na eene korte pauze; wanneer ik een vrouwelijk wezen kende, wier bijzijn uw geluk zou kunnen vergrooten, wanneer ik er eene kende, die u zoo beminde als ik, zou ik haar reeds daarom hartelijk genegen zijn, maar zij moest u ook met hare gansche ziel beminnen. Vereenigd zouden wij dan alles aanwenden, om al uwe wenschen te raden, en u het leven regt aangenaam te maken."

»En gij zoudt zonder nijd kunnen zien, dat ik de andere liefkoosde?"

»Nu, wel niet geheel zonder nijd," hernam *Maria*; »maar ik zou den nijd niet bij mij laten opkomen; ik zou denken: zij bemint u immers. Was ik bij u, dan kon zij u onderwijl eene geliefkoosde spijs bereiden; hoe zoude ik haar lief hebben, wanneer zij u een regt genoegen had verschaft."

Nu hoorde men gedruisch in de andere kamer en eene kinderstem liet zich hooren. *Maria* rigtte zich op; nu trok haar man haar aan zijne borst en kuste hare liefelijke oogen. »Wacht, mijn zoontje, ik kom al," riep de beminnelijke moeder, midden onder het kussen, haren zuigeling toe. Deze liet zich echter daardoor niet stillen, maar verhief zijne stem nog luider. Nu ontwikkelde zich de moeder uit den haar omvattenden arm, en bragt aan het kind de rijke, stillende bron.

Er was meer dan een half uur verloopen, *Wilhelm* had reeds iets, dat naar een opstel geleek, aan het papier toevertrouwd, nu sloeg het gewone uur van naar bed gaan. *Wilhelm* borgde het papier in den lessenaar, en trad zacht in de slaapkamer, om den kleinen rustverstoorder niet te wekken; daar lag *Maria* voor de wieg op de knieën, met het hoofd op het kussen van den kleinen lieveling gebogen.

»Slaapt gij, *Maria*," fluisterde *Wilhelm* en vatte zacht hare hand, om haar uit de ongemakkelijke houding op te rigten, in welke zij ingesluimerd scheen. Nu hief zij haar glimlagchend gelaat tot hem op — nat van tranen. »*Maria*, gij hebt geweend?" vraagde *Wilhelm* verbaasd: »gij schijnt zoo aangedaan, *Maria*, wat deert u? Wien gelden deze tranen?"

»Mijn geluk," sprak nauwelijks hoorbaar de beminde vrouw, zich aan zijnen arm klemmende: »Ik bragt den kleinen in slaap, en gij waart zoo stil; nu kwam mij ons zoo even afgebroken gesprek levendig voor den geest, en alle toen opgewekte denkbeelden vertegenwoordigden zich voor mij, en ik stelde mij u voor, en eene der-

de, doch ook beminde ziel tusschen u en mij. *Wilhelm*, ik hoorde den toon uwer stem even zoo beminnend eenen anderen naam dan den mijnen roepen. Ik zag eene andere gestalte op mijn tabouretje aan uwe voeten zitten, en u met hare lokken spelen, ik zag onzen kleinen *Nino* door eenen anderen arm gedragen dan den mijnen, en door andere lippen gekust. — Nu was het, alsof mijn hart verscheurd werd, en ik moest nederknielen en uitweenen, en dan God met nog heetere tranen danken, dat ik u niet met eene andere behoefde te deelen; en dat gij geen Graaf *von Gleichen* zijt. Wanneer mijn geest al eens de kracht hebben mogt, alles voor uw geluk te dulden, mijn hart zou het niet vermogen, het moest onder den last bezwijken, en ik zou sterven, indien uwe liefde deelbaar ware.

Wilhelm voelde aan zijnen hals de heete tranen, die deze woorden vergezelden. » *Maria*, mijne *Maria!*" riep hij en trok de oneindig beminde vrouw op zijnen schoot: » waarheen heeft uwe verbeelding u vervoerd!" Hij kuste de in tranen zwemmende oogen, en de plaats, waar het trouwste hart sloeg en het verhaal bleef ongeschreven, want het was den beminnenden man onmogelijk, zich met denkbeelden bezig te houden, die zijne geliefde vrouw zoo sterk geschokt hadden.

De beschaamd gemaakte Dorpspredikant.

De Hertog van Saxen Gotha, *Ernst de Vrome*, kwam eens op eene reis door zijne Staten bij eenen Landprediker. Deszelfs boeken beziende, zag hij daaronder slechts één Bijbel die echter nog veel met stof bedekt was; onbemerkt schoof hij aan het einde der Openbaring van *Johannes* eenen dukaat tusschen de bladen, en vertrok kort daarop.

Na verloop van een jaar kreeg de Predikant onverwacht weder een bezoek van den Hertog. Zijn hooge gast was zeer minzaam, en in den loop van het gesprek vraagde hij den geestelijke, of hij ook vlijtig in den Bijbel studeerde.

» Het is het Boek der Boeken," antwoordde deze, » en hoe zou ik, een Dienaar der Kerk, niet met alle naarstigheid en inspanning daarin werkzaam zijn? Uwe Doorluchtigheid kan verzekerd zijn, dat ik alle jaren den Bijbel viermaal doorlees."

» Ook de Openbaring van *Johannes?*" vraagde de Hertog.

» Voorzeker, die bestudeer ik met veel oplettendheid, hoewel ik bekennen moet, dat zij zwaar te verstaan is."

» Dat vind ik ook," zeide de Hertog: » sla toch het 21ste Hoofdstuk daarvan eens op, ik wilde gaarne uwe gedachten daarover hooren."

De predikant gehoorzaamde, en de dukaat, dien de Hertog het vorige jaar daarin gelegd had, lag nog op dezelfde plaats.

De Geestelijke verwonderde zich zeer over dit goudstuk, en riep uit: » hoe komt dat toch daar?"

» Dat kan ik u verklaren," zeide de Hertog: » bij mijn eerste bezoek bij u heb ik het er ingelegd. Behoud het; doch ik wil u welmeenend raden, in het vervolg de waarheid meer getrouw te blijven, en uwen Bijbel niet te laten bestuiven."

Allerlei.

Eene reeds bejaarde Dame gevoelde zich sedert eenigen tijd ongesteld; daar de door haren gewonen Geneesheer voorgeschreven middelen geene goede uitwerking hadden, zond zij om een' der beroemdste Doctoren der stad.

Dezelve kwam. De kranke verhaalde hem met veel woorden hare toevallen. Ongeduldig luisterde hij naar haar, viel haar dikwijls in de rede om aan het gesprek een einde te maken, en zeide: » ik weet al genoeg, ik zal u een recept schrijven." Terwijl hij echter de pen nam, om daarmede te beginnen, vattede zij zijnen arm en zeide:

» Hoor nog eerst....

Ongeduldig rukte hij zich los en zeide driftig:

» Ja, Mevrouw! jong kan ik u niet maken!"

» Dat verlang ik ook niet, lieve heer Doctor," hernam de zieke, » juist het tegendeel, gij moet mij regt oud maken."

Een dansmeester, met name *Henry Clay*, uit Virginië, nam in de laatste dagen van Januarij des jaars 1828, zijn' intrek in eene herberg. Naauwelijks aldaar binnen getreden, verbreide zich snel het gerucht, dat de Staats-Secretaris der Vereenigde Staten *Henry Clay* was aangekomen, en eene menigte menschen stroomden naar het Logement om hem te zien.

De aangekomene was over dezen toeloop verwonderd en het nieuwsgierige begapen hinderde hem; het bleef hem eenen geruimen tijd onverklaarbaar, tot dat een eerlijk Landman hem het raadsel oploste en hem regt uit zeide, dat hij zich over deze nieuwsgierigheid niet behoorde te verwonderen, vermits hij immers een Secretaris van Staat was.

» Neen," zeide nu de reiziger, » mijn goede vriend, ik ben die niet. Ik heb wel denzelfden naam en ben even groot als de Staats-Secretaris, maar tusschen onze talenten is een onderscheid van vijf voet, want het zijne zit in het hoofd, en het mijne in de beenen."

Cromwel was op zekeren tijd zoo ziek, dat men bijna niet aan zijnen dood twijfelde. Hij liet echter bekend maken, dat God hem geopenbaard had, dat hij niet sterven zou.

Hij genas werkelijk, en toen een zijner vertrouwden tegen hem zeide: » hetgene God u geopenbaard heeft, is toch waarlijk zoo gebeurd," antwoordde hij:

» Hebt gij dan ook aan die openbaring geloofd? Ik liet dit gerucht slechts uitstrooijen, opdat men mij voor een profeet zou houden, wanneer ik werkelijk in het leven bleef. Indien ik stierf, was er mij weinig aan gelegen, wat de wereld van mij dacht."

In den tijd van *Karel II* van Engeland, spijsden zijne Kapellanen dagelijks aan het hof, aan eene bijzondere tafel. De Koning was voornemens om dit gebruik af te schaffen. Om aan deze inkrimping een gedeelte der hardheid te ontnemen, besloot hij bij den laatsten maaltijd der Kapellanen aan tafel te verschijnen. Het gewoonlijke *gratias* luidde, wanneer de Koning at: » God behoude den Koning en zegene den maaltijd." Dr. *South*, die deze woorden moest uitspreken, keerde dezelve voorbedachtelijk om, en bad: » God zegene den Koning en behoude den maaltijd." De Koning zeide: » het zij zoo" — en de gewoonte bleef behouden.

Doctor *** ging met een' zijner vrienden wandelen. » Omgekeerd!" riep hij eensklaps uit, » want ginds komt eene jonge bevallige Dame aan, die mij gezien heeft en reeds uit de verte gramstorige blikken op mij werpt, om dat ik haren man..." » In de andere wereld zond, niet waar?" viel zijn vriend hem in de rede. » O neen!" was het antwoord, » maar omdat ik hem aan het reeds geopende graf ontrukte."

Een Kadi zeide eens tegen een zijner Kolega's: » Ik vind het zeer moeijelijk, een oordeel uit te spreken, wanneer de eene partij rijk en de andere arm is!" — » Neen!" zeide de andere, » dat is eene kleinigheid. Maar als beide de partijen rijk zijn, en de eene gedurig tegen de andere opbiedt, dan wordt het waarlijk moeijelijk om tot eene beslissing te komen."

Gedachten.

De slechtheid is tegenwoordig eene Studie geworden; hoe meer iemand daarin vordert, des te verstandiger schijnt hij die genen toe, die, bij een bekrompen verstand, niet eens in het slechte kunnen uitmunten.

De bescheidenheid moest voornamelijk de deugd van die genen uitmaken, aan wie andere deugden ontbreken; deze grondregel is echter het minst op de luidruchtigste woordvoerders toe te passen, want behalve alle andere deugden ontbreekt hun ook nog de bescheidenheid.

Wanneer talenten over het geheel nog als een kapitaal beschouwd kunnen worden, zijn zij zonder goede *connexien* ten minste een dood kapitaal, en kunnen slechts door ijdelheid geldend gemaakt worden.

Lieden, die dadelijk reeds iets willen beteekenen, kunnen nooit iets worden.

De bescheiden Schot.

In zeker koffijhuis te Londen,
Waar dagelijks enkel adel zat,
Klaagde eens een Engelsch Lord, die, bij een' grooten schat,
Drie ongehuwde dochters had,
Dat hij om geen der drie, (ofschoon honderdduizend ponden,
Voor elk van haar tot bruidschat bij haar echt,
Voor lang reeds waren toegezegd);
Tot op dit oogenblik nog aanzoek had gevonden:
Hij vraagt, op gullen toon, en vrolijk boertend: „ Wie,
„ Mylords, heeft gading in mijn drie?"
Een arm Schotsch edelman, zoo schraal van geest als koeken,
Voelt naauw de zoete hoop, die hem dit aanbod geeft,
Of strijkt naar d'Eedlen Lord, en vraagt hem zeer beleefd;
„ Mag ik u om een paar verzoeken?"

Publicke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

Woensdag, den 26 September 1838.

De 144 Koppen SLAVEN, laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Leliëndaal*, aankomende de Heeren Mr. J. J. UIJTWERF STERLING c. s., zijn verkocht voor eene Som van ƒ 81,990.

Ten Huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Donderdag, den 27 September 1838.

De Koffij-Plantaadje ANNA MARIA en daarbij behoorende SLAVEN, gelegen in de rivier *Saramacca*. — ƒ 86,000. — *Opgehouden.*

Het Chirurgijns-Etablissement RUSTVELD, gelegen in de rivier *beneden Commewijne*. — ƒ 500. *Opgehouden.*

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, den 28 September 1838.

Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. F. No. 20; aankomende ROBERT BARBOUR, r.q. ƒ 1000. — ESTHER NOBLE, Echtgenoot van M. K. FINSIJ.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.